

Hoofdstuk 9

8 jaar geleden

vandaag was ik al vroeg wakker
Het was zeven jaar geleden
dat ik op deze wereld kwam
De verjaardag van vorig jaar kon ik mij niet
herinneren
Dat vond ik een vreemde gewaarwording
Snel zette ik die gedachte van me af
Dit jaar zou het zeker anders zijn
Ik zakte nog even diep in mijn bed weg
Het was zaterdag dus ik hoefde niet vroeg op
Toch kwam al snel het moment dat ik toch moest
op staan
Ik deed mijn pantoffels aan en daalde de trap
geruisloos af
Onder stond ik even stil bij de keukendeur
Het dagelijkse gerommel speelde zich nu ook af
Ik maakte de deur open en staarde naar het
plafond
Het was nog even wit als op andere dagen
Alles stond strak op de plaats alsof er niet
geleefd werd
Zonder aandacht aan mij te besteden pakte ik
een glas uit de kast om deze ware ervaring mee
weg te spoelen

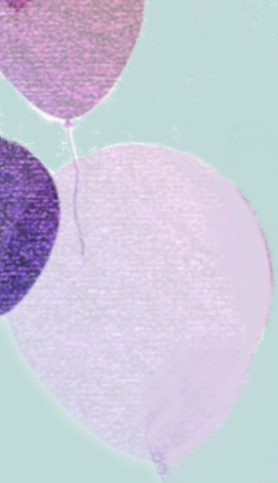

Gelukkig had ik vanmiddag met Chantal
afgesproken
Direct na de middag sprong ik op mijn fietsje
richting Beukenlaan
Op een afstand zag ik dat er al veel auto's voor de
winkel geparkeerd stonden
Ik stalde mijn fiets op het einde van de steeg
en liep aan de achterkant de keuken binnen
verrast keek ik naar het plafond
Hier hingen mooie gekleurde ballonnen op
Ik kon dit niet direct plaatsen en keek Chantal
vragend aan
vanuit verschillende hoeken werd ik vol luïd
toegezongen
Mijn wangen begonnen wat te blozen
Aan het eind van het liedje werd een grote doos in
mijn handen gedrukt

PROFICIAT

riepen ze in koor

Het was niet moeilijk om de doos te openen
De deksel zat er los op
Er zat iets zachts in
Haren , oren
Een pop??
Ik speel toch niet met poppen
Dat weet Chantal toch!!

Langzaam kwam hij te voor schijn
Slap hing hij in de lucht

Chantal keek me aan en nam de pop over
Ze stak haar hand ergens achter in zijn hoofd en begon ermee te
bewegen

Plotseling begon er iemand naar me te lachen en te zwaaien
Iedereen in de keuken lachte mee

Chantal zag de glimlach die zich begon te vormen op mijn gezicht
Ze gaf de pop aan mij en wees me op de ingang aan de achterzijde
Mijn hand schoof in de opening van zijn hoofd
Langzaam kwam er leven in de hangende pop

Nu moet je hem nog een naam geven, zeiden ze in koor

Zonder na te denken floeptte een naam uit mijn mond

Mattie

Hoofdstuk 10

Heden

- Sue: Het gaat wel goed met mij 😊😊
- Jorien: Gompie was aan flippen
- Sue: Aj, om mij?? 😞😞
- Jorien: Nee, nu was het Tom die de klos was
- Jorien: Kom je morgen weer????
- Sue: Dat zal wel moeten
- Jorien: Gelukkig... Saai zonder jou
- Sue: Zal er op tijd zijn
- Sue: Brief afgeven conciërge
- Jorien: Is het je gelukt 🙄🙄🙄
- Sue: Yess
- Jorien: OMG 🤪
- Sue: Moet zo stoppen
Hoor iemand op de gang
- Jorien: Oké. Zie je morgen 😊

Het gerommel kwam dichterbij. Mijn telefoon stopte ik
diep onder mijn deken weg
De deur ging open
Een vluchtige blik verkende mijn kamer
Zonder iets te zeggen draaide ze zich om
Alles was weer zoals altijd

Misschien besta ik wel niet

Hoofdstuk 11

Chantal fietste een stukje met me mee richting Schoolplein
Halverwege namen we afscheid

Al waggelend fietste Mattie onder mijn arm verder
Thuis aangekomen plaatste ik Mattie even op de grond
Slap hing hij wat naar voren
Dat zag er grappig uit

Het duurde even voor ik mijn fiets in het schuurtje had geparkeerd
Met mijn rechterhand in de achter opening en een glimlach op het
gezicht van Mattie, liepen we richting keuken

De deur maakten we zachtjes open
Het plafond was nog even wit als toen ik vertrok naar Chantal
Trots stapte ik het vertek binnen
Verrast werd er naar me opgekeken

Zonder ook maar ene gene te tonen werd ik toch nog op de valreep
gefeliciteerd met mijn verjaardag

De rest van de dag werd voortgezet zoals altijd
Eten, even tv kijken en dan naar boven
Het duurde me voor het eerst te lang om hier op te wachten

'Nooit meer alleen' was mijn gedachte

Altijd een vriend

Vol van plezier gingen we eindelijk naar mijn kamer

Voor het eerst hing er geen deprimerende sfeer in mijn kamer
Alle donkere wolken waren weggetrokken of ze er nooit geweest
waren

Mattie bleef me maar aanstaren
Het was alsof hij mij volgde door mijn kamer
Ik raasde maar langs.

Broek uit
trui uit
pyjama aan
voorzichtig pakte ik Mattie mee op mijn bed
Zijn mond begon op en neer te gaan

Hé Sue , waar ben ik ?
verbaasd keek ik hem aan!!

مِلْحُون

